

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و برزنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human Rights

حقوق بشر

محمد حیدر اختر
۱۲ نومبر ۲۰۱۶

برای محکومیت جنایت و جنایتکار باید فعال بود

طبق گزارشات اخیر که از طریق رسانه ها انتشار یافت، قرار است، محکمه بین المللی لاهه در کشور هالند، به زودی تحقیقاتی را در مورد جرایم جنگی در افغانستان آغاز نماید. قابل یادآوری می باشد که این بار اول است که پرونده های عاملان جرایم جنگی در افغانستان، بررسی خواهد شد. موضوع مهم این هم است که به خصوص عملکرد های نیروهای امریکائی در افغانستان نیز شامل این بررسی ها خواهد بود.

پخش این خبر از یک سو قابل تأیید بوده و باید از آن با جبین باز استقبال کرد، از جانب دیگر سؤال برانگیز نیز می باشد. زیرا در طول سی سال یا بیشتر از آن، یعنی پس از کودتای ننگین هفت ثور و متعاقب آن تجاوزعریان قشون سرخ شوروی سابق، آتش جنگ در کشور ما جریان داشته، و باعث قتل دو میلیون انسان بی گناه و بیشتر از پنج میلیون معیوب و آواره گردید و باتأسف تاکنون روز به روز به تعداد آن افزوده می شود. که به اساس موازین

حقوق بشر باید عاملان این همه جنایات و قتل مردم بی گناه به اسناد و مدارک شناسائی شده و به پنجه قانون سپرده می شد، ولی دادگاه بین المللی به محاکمه کشانیدن جنایت کاران جنگی در افغانستان کمتر علاقه نشان داده و صرف سازمان حقوق بشر ملل متحد به گزارشات کتبی اکتفا می کرد و بس.

یکی از محاکم دیگری هم به نام دیوان جزای بین المللی وجود دارد که از تأسیس آن بیشتر از هشت سال می گذرد و افغانستان نیز عضویت آن را دارد. صلاحیت های این دیوان صرفاً به جرایم جنگی که پس از سال ۲۰۰۰ میلادی به وقوع پیوسته باشد، تطبیق می شود. در افغانستان اکثریت جرایم جنگی قبل از این سال صورت گرفته است. و اکثر جنایت کاران جنگی در حکومت فعلی دارای مقام های بلند بوده و حکومت افغانستان و ریاست سازمان به اصطلاح حقوق بشر در افغانستان تمام دوسیه های جنایت کاران را به محکمه و یا دیوان جزای بین المللی تحویل نداده و هم در پارلمان افغانستان همان جنایت کاران و مجرمین جنگی خود را از تعقیب محاکم عدلی تیرئه کرده اند. از جانب دیگر

حکومت موجود افغانستان تا حال نتوانسته است موضع مستقل و متکی بر منافع ملی اتخاذ کرده توجه جامعه بین المللی را که در افغانستان تأثیر دارند، به محاکمه جنایتکاران جنگی جلب کند.

همه می دانیم که مردم افغانستان در طول سی و چند سال گذشته تا چه اندازه رنج کشیده اند و تا چه حدی کارد رنج آور در استخوان های شان رسیده است . کمتر کسی یا گروهی را پیدا می کنیم یا این که هیچ پیدا نخواهیم کرد که از این واقعیت چشم پوشی نماید . ولی در معرفی و شناختاندن نیروهای مقصر و دامنه اعمال رنج آور ، توافقی وجود ندارد. شاید چند تذکر این اختلاف نظر را بیان کند ، نظری که گاهی به صورت نوشته واکثراً بدون آن در محافل و مجالس و صحبت ها گفته می شود:

با کودتای ننگین هفت ثور قتل و کشتار در افغانستان آغاز گردید ولی شاخه خلقی های باند (خلق و پرچم) به خصوص

خلقی های وابسته به گروه حفیظ الله امین « امینی ها » می گویند، در

دوران تره کی و امین هرچه ستم سرزده است ، آن دو خبر نداشتند. تمام جنایات را اسد الله سروری انجام داده است ! همچنان طرفداران تره کی مخالف حفیظ الله امین و پرچمداران ببرکی، حفیظ الله امین و «سی آی ای» رامسؤول قلمداد می نمایند . مشخصه آن ها از نظر زمانی هم این است که ظلم و تباهی و شکنجه و آزار را تا آن وقت قبول دارند. از نظر وابستگان ببرک کارمل تمام جنایات قتل و قتل فقط در دوران امین صورت گرفته است ! ولی در زمان زمامداری ببرک کارمل خود سری هائی از طرف دستکاه خاد و شخص نجیب الله وجود داشته است . شکنجه گران خاد یا بهتر گفته شود ، خادیسست ها و طرفداران داکترنجیب الله ، نجیب الله رئیس دستگاه جهمی خاد و بعداً رئیس شورای انقلابی - همه "الله و بلا" را برسر انحرافات و اشتباهات رهبران پیشین می اندازند ! بعد از سقوط رژیم دست نشانده اتحاد جماهیر شوروی و به میان آمدن حکومت تنظیم های جهادی سابق و جنگ های

قدرت میان تنظیم ها، گلبدین حکمتیار هم از تنظیم جمعیت اسلامی و شورای نظار شکایت داشته و دارد که در کشتار مردم کابل و خرابی «شهر تقصیر» دارند و خودش چهره مورچه بی آزار را به خود می گیرد و با تأسف که حکومت فعلی می خواهد قاتل پنجاه هزار از شهروندان کابل و سایر ولایات افغانستان را بار دیگر برگرداند باشنندگان مظلوم افغانستان سوار نماید و قرارداد ننگین را با وی به امضاء رسانیده و از تمام ارتکاب به جنایت و راکتباری هایش چشم پوشی می نماید.

این مثال ها را اگر بیشتر بیاوریم ، می بینیم که هیچ کس در آن افغانستان خونین سهمی در خونریزی و مصیبت های دیده شده ندارند ! شاید روزی هم بشنویم ویا بخوانیم که طالبان و جنایتکاران داعشی نیز بگویند در آن همه قتل قتال ، گروگانگیری و مردم آزاری ، آتش سوزی ، و مهاجر سازی مردم بی گناه افغانستان دست نداشته اند.

اما آخر، آن همه آزار مردم، شکنجه، اعدام وطن دوستان، آن همه توهین، تحقیر در حق مردم، آن همه استخدام جبری جوانان و نوجوانان به عسکری و جنگ، آن همه قبرستان هائی که در کابل و ولایت افغانستان به وجود آمده و آن همه قبر های دسته جمعی که تاکنون در شهر کابل و سایر ولایات پیدا شده، آن همه قطع درختان، بمباردمان ها، ویران کردن خانه ها و قصبات، باغ ها، سرک ها ... کار کی و کدام گروه و نیروهای وابسته بوده است؟

آن چه مسلم است، در افغانستان نتایج ویرانی و آزار اذیت و معیوب سازی را شاهد هستیم. مگر چه بهتر با انتشار اسناد با معرفی عوامل جنایات ضد بشری و خیانت های ملی فریاد دادخواهانه را بلند نموده با معرفی جنایتکاران خلقی و پرچمی، تنظیمی و طالبی و بالاخره داعشی به دادگاه بین المللی، دین وجدانی، ایمانی و انسانی خویش را در مقابل مردم زجر کشیده و مظلوم خویش اداء نمائیم.